

μένον νὰ μποροῦσιν νὰ μοιράζουσι τὸ πρᾶμα νὰ παίρνου τὸ τετάρτιν τος οἱ κοπια-
στάδες.

/ —πρὲ Μιχελῆς Κορφιάτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.

/ —Τζανὲς Γρίσπος μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

106*

/ W

/ —Καδενέτα μία τοῦ Γιακουμάκη / μὲ ἓνα κορφὶ μαλαματένια ολί—

/ —Τοῦ Τζαμπατάκη δαχτυλίδια / τέσσερα ἓνα χαρχάλι μὲ σπίλους / ἀργυρὸ διὰ
χρυσοῦς καὶ ἓνα ἀλυσιδάκι / [[ἀργυρὸ δι]] ψιλὸ ἀργυρὸ διὰ χρυσό.

107**

Διαθήκη

φ.63^v-64^r

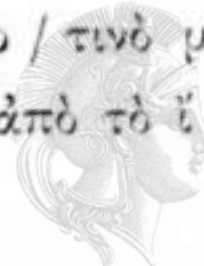
/ Φ 60

/ + Εἰ[ς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 8/
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ μισέρ Μιχάλης
Μπονάνος θέλοντας μὲ / ἰδίαν του θέλησιν καὶ ἐξ οἰκείανς του ὁρέξεως καὶ λέγει
ὅτιν νὰ τοῦ ποιήσων τὴν μπαροῦ / σαν διαθήκην ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ὅλως ὑγιῆς
χωρὶς καμμιᾶς λογῆς σωματι / κῆς ἀσθένεια ἀλλὰ περιπατωμένος ἔνθεν κακεῖθεν.
Σῶο γὰρ ἔχει τὸ νοῦ ἀκεραία / τὴν γλῶττα εἰς τὸ λαλεῖ καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς
ἐτέρας του αἰνστήσεις χάριτιν Χριστοῦ / μὰ φοβιζάμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴ
αἰφνίδιος ἔλθειν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀρπά / σειν τον ἀδιόρθωτον διὰ τοῦτον διατάττεται
καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν / χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπη καὶ τε-
τελειωμένην συγχώρεσιν καὶ τοὺς εἰπόντας κατ' αὐ / τοῦ τὸ ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν

* Τὸ παρακάτω κείμενο εἶναι γραμμένο σὲ μικρὸ φύλλο ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 62 - 63.

** Ἡ πράξη αὐτὴ δημοσιεύτηκε ἀπὸ τὸν Ι. Βι σ β ί ζ η, Τινὰ περὶ τῶν προικῶων ἐγγρά-
φων κατὰ τὴν Βενετοκρατίαν καὶ τὴν Τουρκοκρατίαν, εἰς Ἑπετ. Κέντρου Ἑρ. Ἰστ. Ἑλλην.
Δικ. 12(1965), Ἀθήνα 1968, 84.

ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἦτοιν λέγειν πῶς / ἂν τοῦ τύχειν θά-
 νατος νὰ τὸν ἐνταφιάσουσιν καὶ νὰ τὸν ἐκηδεύσουσιν εἰς τὴν κυρία τὴν 'Ε / λεούσαν
 εἰς τὴν ἐνορίαν τος καὶ ἀφήνειν εἰς τὸν ναὺτὸν ναὸν τῆς κυρίας τῆς 'Ελεοῦ / σας
 ρεάλια τέσσεραν εἰς μνημόσυνον αὐτινοῦ καὶ τῶν γονέων του. 'Ακόμη ἀφήνειν καὶ
 εἰς / τὴν κυρία τὴ Μητρόπολη ἂν ἀποθάνῃ ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία ρεάλια δύο. Εἰ δὲ καὶ
 κατὰ συνκυ / ρία ἤθελε τοῦ τύχειν νὰ ἀποθάνειν ὅζων ἀπὸ τὴν μπατρίδαν του νὰ
 μὴν δώνουνται τὰ / αὐτὰ δύο ρεάλια. 'Ακόμα λέγειν ὅτιν ἀφήνειν τῶν μαιδίων του
 τῆς κερά Φωτοῦς καὶ τοῦ μισέρ Για / ννάκην τὴν εὐχὴν / τοῦ ἀφέντη / τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ τῆς / κυρίας τῆς Θε / οτόκου / τῶ γονέων του καὶ τὴν ἐδικὴν του καὶ τῆς
 μακαρίτης τῆς μητέρας τος. "Οθεν λέ / γειν πῶς τὰ ἔχειν παντρεμένα καὶ εἰσὲ
 ὅσαν πουρκία τὸς ἐπουρκοταχθήκασιν εἰς / τὰ προυκοχάρτιαν τος ὅλα τὰ ἔχουν
 παρμένα καὶ εἶναι ριφαρισμένοι καὶ σατισφά / δοιν εἰς τὰ πάντα ἂν τζι λέγειν
 καὶ παραπάνων ἀπὸ τὰ ταμέναν τος καὶ δὲν τὸς ἐχρεώστειν / πλέα τίποτας τόσον
 ἀπὸ τῆς μάνας τος ὡσάν καὶ ἀπὸ λόγουν του ξεκαθαίροντας καὶ τοῦ / τον ὅτιν
 τὸν υἱόν του τὸν ἄνωθεν Γιαννάκην λέγειν πῶς τοῦ ἔκαμεν ἀβαντάριο ὅχι τέλειο /
 προυκοχάρτιν διὰ τοῦτον θέλει τώριν εἰς τὸ παρὸν καὶ κάνει του τὴν κάτωθεν κοντε-
 τζι / ὄνε μάλιστα ὡς λέγειν πῶς τοῦ ἔφησεν παραγγιλιὰ ἡ μακαρίτισσαν ἡ συν-
 βία του / ἡ μάνα τοῦ αὐτοῦ Γιαννάκην ὅτιν ἂν τὸν ἐπαντρέψῃ ὁ ρηθεὶς κύρης του
 νὰ τοῦ κάμῃν / κοντετζιὸν ὅτιν ἂν ἀποθάνῃ ἄκληρος ὁ αὐτὸς Γιαννάκης νὰ στρέ-
 φουνται ὅλα / ὅσαν τοῦ τάξῃν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς του τῆς κερά Φωτοῦς
 ἡ πουρι εἰς τὰ παιδία / ν τῆς καὶ νὰ μὴν ἔχειν τῆς ἐξουσίας του ἄλλο νὰ δώσῃν παρὰ
 εἴκοσιν ρεάλιω πρᾶμα /. Εἰς δὲ τὸ ἐπίλοιπον νὰ στρέφεται ὡς ἄνωθεν γράφειν καὶ
 ἔτζι θέλει ὁ αὐτὸς μισέρ Μιχάλη / ὅτι ἡ αὐτὴν κοντετζιὸν νὰ εἶναι στερεὰ φέρμα καὶ
 ἀχάλαστην τόσον εἰς τὸ ἐδικό / του πρᾶμα ὅπου τοῦδωσεν τόσον καὶ ἀπὸ τῆς μά-
 νας του καθὼς τοῦ ἔφησεν παρανκελίας. 'Ακόμα λέγειν πῶς ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐξανα-
 παντρεύτῃ καὶ νὰ ἐπῆρε τὴν κερά "Αννα τὴν θυγατέρα τοῦ ποτὲ μακαρίτην Πέρου
 Σαβέρη εἰς γυναικίαν του νόμιμον / καὶ ἐπειδὴν νὰ τῆς ἐγνωρίζῃν πολλὰς δούλεψες
 καὶ χάρες καὶ καλωσύνες περισσές / διὰ τοῦτον καὶ αὐτὸς θέλει νὰ τῆς ἀντα-
 μοιβέψῃν τοὺς αὐτοὺς κόπους καὶ καλωσύνες / καὶ μάλισταν διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ
 αὐτινοῦ καὶ τῶν γονέων του καὶ ἀφήνει τῆς τῆς αὐτι[.....] του / τῆς κερά "Αννας
 τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν εἰς τὰς Κεχρὲς μὲ τὸ ποτιστικὸν καὶ μὲ τὸ κομμάτι [...] ἀ / μπε-
 λάκιν ὅπουναι μέσαν στὸ ποτιστικὸν ὅλα ὡς καθὼς εὐρίσκονται / μὲ τοῦτον / νὰ
 δώσῃν / τοῦ σινιὸρ Γιοζέ / φη Κορονέλου δέκα πέντε ρεάλια / ὅπου τὸ κρα / τεῖ
 πακτω / σία νὰ τὸ / παίρνῃ στὴ / χεῖραν τῆς / ἀκόμη [.....] / κομμάτιν τὸ ἀμπέλι
 τοῦ Βαφτισμένου τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὰ Καλαμούρια τὸ ἔχει παντο / τινὸ μὲ τὸ
 Σταμάτην Τζανιδάκην ἀκόμη καὶ τὸ χωράφιν ὅπου εἶναι χωρισμένον ἀπὸ τὸ ἔ / διο

ἀμπέλι καὶ αὐτὸν ἐδικὸν τῆς τὸ ὁποῖο χωράφιν τοῦ τῶχεν ὁ κύρης του πουργοτα-
 μένον εἰς / τὸ προικοχάρτιν του ὡς λέγειν καὶ πάλι ξέχωρα ἐχρεώσταις ὁ ἴδιος του
 κύρης ὁ ποτὲ Ἀλέ / ξης Μπονάνος τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Δροσίτην ρεάλια ἑκατὸν
 σαράντα καθὼς τὸ γρά / φειν καὶ εἰς τὴν διαθήκην του ὁ Δροσίτης τὰ ὁποῖα ἑκατὸν
 σαράντα ρεάλια τὰ / ἔκαμε καλὰ ὁ αὐτὸς μισὲρ Μιχάλης ἀπάνω εἰς τὸ πουργὶν του
 ποῦ τοῦ ἐπουργόταξεν ἢ ποτὲ κερὰ Φωτοῦ ἢ γυνὴ τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη Δροσίτην καὶ
 δὲν τὰ ἔλαβε ἀπὸ τὸν / μπατέραν του τὸν μποτὲ Ἀλέξην καὶ ἐπειδὴ καὶ δὲν τὰ
 ἔλαβε τὰ βάζει ἀπάνων στὸ / ἄνωθεν χωράφιν του Βαφτισμένου καὶ λέγειν ὅς εἶναι
 τὸ χωράφιν διὰ τὰ ἑκατὸν σα / ράντα ρεάλια καὶ ἔττι τὸ γράφειν διὰ ξεκαθέρισην
 εἰς κάθε καιροῦ ἐναντίου /. Ἀκόμη ἀφήνει τῆς καὶ τὸ χωράφιν ὅπου ἔχει εἰς τὰ
 Καλαμούρια εἰς τὰ Καψανά τὸ ἔχει / ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μποτὲ Ἀντώνη Ντόντουλο
 ἡγου ἀπὸ τὰ παιδιὰν του. Ἀκόμα καὶ τὸ σπῖτι / ὅπου κάθετα τὴν σήμερον καθὼς
 ἤθελε εὔρεθῆν τὸ ὁποῖο τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν / μποτὲ Νικόλα Μπάφο ἡγου τὸ
 Βαρβάτον ἀκόμη καὶ ἄλλο ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς / τὸ μέρος τοῦ Παραδεισιοῦ
 σύνμπλιο τῶν πραμάτων τοῦ Γρίσπου ἀπὸ τὴν ἀπάνω μεριά / ἀπὸ τὴν Κά / τω
 Βρύσην / ὡς ἀπάνω / ὡς καθὼς / εὔρίσκου / ται / / καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τοῦ
 χωραφιοῦ τοῦ Μηνιάτην ποῦ ἔχειν τὴν σήμερον ὁ μισὲρ Ἰακουμά / κης ὁ Γάτος
 ἀπὸ τὸν μπεθερόν του τὸν Ἰωάννην Μηνιάτην. Ἀκόμη καὶ μία δαμαλίδά χρόνων
 δύο / ποῦ ἔχει μὲ τὸ Νικόλα Μπασταρδόπουλου τὴν ὁποῖα τὴν ἔχει καταλλαγὴν μὲ
 ἄλλη μὲ τὸν / σινιὸρ Γιοζεφὴν Κορονέλλον καὶ κείνην ἐδικὴν τῆς καὶ ἀκόμη ὅ,τι
 ἤθελε τοῦ εὔρεθῆν νὰ τοῦ / χρεωστοῦσιν καὶ ὅ,τι ἄλλα ἤθελεν ἔχει ὅλα ἐδικὰ τῆς
 μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην τῆς ἀ / φήνει ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα ὅτιν νὰ δώσῃν ὅλα
 τὰ ψυχικὰ ποῦ γράφει ἄνωθεν καὶ νὰ εἶναι / κρατημένην νὰ κάνῃν ὅλη τὴν ὁξοδον
 τοῦ ἐνταφιασμοῦν του ἂν ἀποθάνῃ ἐδῶ καὶ / νὰ κάνῃν καὶ τὴν ὁξονδο τῶν μνημο-
 σύνων του κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατὰ ποῦ τοῦ ἀγγίξουν / καὶ νὰ τᾶχῃν καὶ νὰ τὰ
 ζωοτροφάρην ὅλα τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα ἕως φόρου ζωῆς τῆς / δίνοντάς τῆς
 ἐξουσία ὅτιν ἂν δὲν ἤθελεν ἔχειν νὰ πορεύεται ἢ ἤθελε τῆς τύνχειν καμμιὰ ἀσθένεια
 σωματικὴν ὅπου νὰ μὴν νῆμπορῇν νὰ πορεύεται νὰ / ἔχῃν ἐξουσία νὰ πουλῇ ἀπὸ
 τὰ αὐτὰ πράματα νὰ πορεύεται εἰς τὴν χρεῖαν τῆς / καὶ νὰ βγά / νη καὶ ψυχικὰ
 καὶ ὅλες τὶς ὁξοδες /. Εἰς δὲ τὰ ἀποδέλοιπα ὅπου ἐθέλασιν τῆς ἀπομείνουν νὰ ἔχῃν
 ἐξουσία νὰ τὰ / δώσῃν εἰς τὰ δύο μου παιδιὰ σὲ ὅ,τινος παιδιοῦ του ἤθελε αὐτὴν
 νὰ δώσῃν ἄλλονοῦ πολὺ / καὶ ἄλλονοῦ ὀλίγον ὅποιο ἤθελε γνωρίζουν πὼς τὴν ἀγαπᾷ
 καλύτερα νὰ τοῦ δίνῃν ο / [.....] ὡς νοικοκυρὰ καὶ ἐξουσιάστρα ὅπου τῆς ἀφήνουν
 καὶ ὡς τὸ κάμειν νὰ εἶναι καλὰ / [καμωμέ]νον καὶ καλὰ στερεωμένον ὥσ᾽ ἂν νὰ
 ἤθελε τὸ κάμειν καὶ ὁ ἴδιος μισὲρ Μιχά / λης. Οὕτως λέγειν καὶ οὕτως παραγγίλλει
 καὶ οὐδεὶς φανιστεῖν ἐνάντιος εἰς τὴν μπαρόν του / διαθήκην καὶ παραγγιλλίας εἰς

βάρος ἀφορισμοῦ καὶ κατάρας αὐτινοῦ καὶ τῷ γον / νέων του ὁ ἀθετήσας καὶ σκρα-
ταλίσας καὶ ἐναντιῖθεῖν εἰς τὰ πάντα καὶ τοῦτον ἔ / πραξεν ὁ μισερ Μιχάλης ἐπειδὴ
καὶ νὰ μὴν ἔχην κοντετζιὸ εἰς τὰ πράματά του ὡς / λέγειν ἀπὸ τὶς γονέους του.
Ὅθεν ρωτηθεὶς ἀπὸ ἐμένα τὸ νοτάριον εἰ ἔχην πα / ραγγεῖλη τί ἕτερον καὶ εἶπε μου
οὐχὶν εἰμὴ ἡ παροῦσαν του διαθήκην θέλει εἶσται / στερεὰ βεβαία καὶ ἐχάλαστην
καὶ ἡ πρώτην διαθήκην ὅπου ἤκαμε προ καιροῦ εἰς / τὲς πράξαις κάμοῦ τοῦ ὑπο-
γράφοντος θέλει νὰ εἶναι νουλάδα καὶ ἄκυρη μόνον / ἐτούτην νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ
ἀνέκοπτον καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς / παρούσας δια-
θήκης βάζειν καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες καὶ γράφειν καὶ ὑπὸ χειρὸς τουν / εἰς ἀσφά-
λεια καὶ τὰ ἐξῆς:—

/ —Μανώλης Διακούπουλος μάρτυρας.—

/ —Φραντζέσκος Κυνηγὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε. — —

/ —Μιχάλης Πονάνος στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε— ἡγου τῇ παροῦσα μου διαθήκη

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

108

Πώληση

φ. 64^v

/ Φ 61

/ + Εἰς δόξα Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 12/ εἰς τὸ σπίτιν
κάμοῦ τοῦ ὑ[πογρ]άφοντος / νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ παναινδεσιμώτατος ἀφέντης πρε
Μιχελῆς Κορφιάτης καὶ [ἀπὸ τὸ] ἄλλο / μέρος ὁ κύρ Γεώργιος Χαντζάρης λέγοντας
ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης πρε Μιχελῆς τὸ πῶς / τὸ χωράφιν ὅπου εἶχε παντοτινὸν
μὲ τὸν ἄνωθεν κύρ Γεώργην εἰς τὸ μέρος του [.....] / τὸ σύνμπλιο τοῦ Παρανμπούλου
καὶ τοῦ Τζιράκην τὸ ὁποῖο χωράφιν τὴν μπάρτην [του] / τὰ τρὶ τετάρτια ὅπου
εἶχεν καὶ ἐποσσεντέριζεν τὴν σήμερον τὴν δίδειν καὶ παραδί / δει τὴν καὶ τέλεια τῇ
ξεπουλεῖ τοῦ αὐτοῦ κύρ Γεώργην τοῦ Παντικαντόρα ο διὰ ρεάλια / τέσσερα ἦτοι
νούμερο 4/ καθὼς ἐσιαστήκασιν ἀναμετάξυν τος τὴν ὁποία πληρω / μὴ καὶ τιμὴν
τῶν αὐτῶν τριῶ τετάρτω καθομολογᾷ ὁ ρηθεὶς πωλητῆς πῶς / τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερί-
λαβέντα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀγοραστῆν καὶ κράζεται πληρω / μένος καὶ ξεπληρω-
μένος ὡς ἕναν ἄσπρο παρανδίδοντας τοῦτα νὰ τὰ κά / μη ὡς θέλει καὶ βούλεται καὶ
τὰ ἐξῆς ὁμπλιγάροντας ὁ αὐτὸς πωλητῆς καὶ τὰ κα / λά του εἰς κάθεν ἐναντίο τοῦ
αὐτοῦ πραμάτου / νὰ τὸν ἐ / μαντιν / νιέρην καὶ νὰ / τὸν ἐντε / φεντέρην / εἰς μαρ-